

Nr 91.

Av herr **Johansson, Johan Bernhard, m. fl.**, om obligatorisk märkning av ägg, som införs till Sverige.

Sedan länge hava olägenheter förnummits därav, att importerade ägg kunna såväl i den svenska marknaden som vid export utgivas för eller inblandas i svenska ägg.

Frågan har även varit underställd riksdagens prövning och år 1914 avlät riksdagen en skrivelse i ärendet, men, förmodligen på grund av den mellankommande kristiden, ledde denna ej till någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Med hänsyn till äggproduktionens betydelse, särskilt för det mindre jordbruket, torde det nu vara lämpligt att ånyo bringa frågan under riksdagens och Kungl. Maj:ts prövning.

Det torde ligga i öppen dag att utländska ägg på grund av sämre upphandlingssystem samt längre transportväg ofta äro av sämre beskaffenhet än de svenska. Intet hindrar emellertid att dessa utländska ägg efter införsel hit utbjudas som svenska. Därest allmänheten själv kunde avgöra vad slags ägg som försåldes, kunde detaljhandlaren ej göra sig opåkallad förtjänst genom dessas försäljning, och allmänheten skulle kunna köpa importerade ägg för billigare pris än som nu sker.

Det säger sig också självt, att dessa olägenheter med avseende på avsättningen återverka ogynnsamt på äggproduktionen, vilket främst yttrar sig däruti, att förstklassiga kvaliteter ej komma i åtnjutande av de högre pris, som för desamma voro berättigade, samt att arbetet på framställande av goda varor i hög grad försvåras. Detta är så mycket mer beklagligt som framställandet av goda kvaliteter just skulle möjliggöra en ökad produktion och gynnsam avsättning både inom landet och för export.

Förra året antogs i Danmark en lag om obligatorisk stämpling av importerade ägg och även Norge har gått i författning att genomföra kontroll på den importerade varan. Man kan därför förmoda att de utländska exportörerna hädanefter bliva angelägna att till de sistnämnda länderna exportera relativt goda varor, under det att sämre ägg avsättas till sådana länder, som ej genomfört kontroll på importerad vara.

Den danska lagen har till en början försöksvis antagits allenast på tre år och intet torde hindra, om så anses lämpligt, att så även förfara hos oss.

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 3 saml. 23 häft. (Nr 91-96.)

På grund av vad vi sålunda anfört, hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta, att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla det Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt utfärda bestämmelser om obligatorisk märkning av ägg, som införas till Sverige.

Stockholm den 20 januari 1926.

J. B. Johansson,
Fredrikslund.

Nils Ant. Nilsson.

G. Sederholm.

M. Svensson.